

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi Opusculum Asceticum Posthumum

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1643

Precatio ad Immensitatem Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46564](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46564)

PRECATIO
Ad Immensitatem Dei.

Ex lib. 2. de Perfect. c. 4.

Magnus es, Domine, & laudabilis valdè, & magnitudinis tuæ non est finis, excelsior cælo, latior mari, profundior abyssis, implens omnia, circumdans omnia, & tamquam sphæram modicâ totum hoc vniuersum palmo circumplectens. Tu sphæra incomprehensibilis, cuius centrum vbique, ambitus & circumferentia nusquam, vt quidam Philosophus rectè dixit, si sano sensu intellexit.

Omnia locorum spatia occupas intra & extra mundum, fundamentum ipse, sedes & spatium omnis spatij, extendens & substituens primò, omnium spatorum & interuallorū tam possibilium quàm realium immensita-

mensitatem, tamquam prima omnium basis, cui omnia innixa. Neque enim cælum dumtaxat extendis, & huius mundi capacissimam vastitatē: sed miro quodam modo etiam hoc ipsum spatium in quo mundū ipsum cōdidisti, expandis, non alio sanè interuallo quàm magnitudinis tuæ. Hæc est prima & fundamentalis capacitas, spatiositas, seu laxitas, in qua omne aliud spatium constare debet, & cuius ratione immensum spatiū creatę menti est imaginabile: sicut æternitas tua est prima & originalis duratio, omnis durationis conceptibilis fundamentum. Neque solum in immensum diffusus, interuallum subtendis & extendis immensum; sed etiam in omnibus & singulis huius vniuersi rebus & locis, in omnibus punctis designabilibus totus es collectus, totus completus, totus præsens, totus interior, cum vniuersa

potentia, sapientia, bonitate, ceterisque perfectionibus tuis & cum omnibus donis & opibus tuis, quibus creaturam tuam beare & ornare potes. Lates intra singula totus assidue omnia creans, formans, conseruans & tenens intrinsecus in luce ipsius esse, ne in suas tenebras & in nihilum relabantur; & ad te conuertens per instinctum boni.

Conuerte, obsecro, cor meum ad te introrsum in fundum animæ meæ, vbi silente creaturarum strepitu, & importunarum cogitationum cessante tumultu, tecum commorer, te semper præsentem cernam, & amem, & venerer, & vocem tuam audiam, tibi miseras exilij mei exponam, & solatiū apud te inueniam. Numquam præsentie tuæ me capiat obliuio, lux mea, dulcedo animæ meæ: numquam obliuiscar tui, sed semper quocumque

que

que me conuertero, mentis meae
oculis obuerseris. Totus enim ubi-
que praesens es, & radios praesentiae
tuae diffundis per singula. Sicut
enim inuisibilis anima in homini-
bus se foris aperit per motus & ope-
rationes, quae exteriùs parent in
corpore, sic ut ipsius praesentiam
clare cognoscamus: ita tu, qui om-
niù es vita superuitalis, & omnium
esse superessentiale, te satis mani-
festè prodis per ipsam creaturarum
speciem, in qua elucet admirabilis
sapientia & potètia tua. Quid enim
aliud est omnis creatura, quàm im-
pressio quaedam & imitatio aeter-
norum conceptuum mentis tuae?
Tu enim sigillum primæuum &
uniuersale, creatura verò veluti
ἀποσφραγισμα seu forma ex im-
pressionem sigilli resultans; non in
solida aliqua materia, quae detra-
cto sigillo valeat speciem retinere;
sed quasi in fluxa & euanida, in

nihilo. Vnde ne ad momentum quidem constare potest, si sigillum absit, sed assidua praesentia & impressione est opus. Agnoscam igitur praesentiam tuam in omnibus, qui in singulis delitescens, esse & speciem omnibus assidue suppeditas.

Da mihi praeterea, vt comprehendam cum omnibus Sanctis, quae sit longitudo, latitudo, sublimitas, & profundum Diuinitatis tuae; vt à me totus cogitatione & affectu deficiens, in illud pelagus immergar, ibique perdam meipsum & creata omnia, nihil aliud attendens, nihil aliud sentiens, amans, desiderans aut requirens amplius; sed in te solo acquiescens, & omne bonum in te possidens & perfruens. Sicut enim essentia tua infinita est & immensa, ita omne bonum, quod in te est, infinitum pariter & immensum est. Quis adeo auarus est, vt infi-

vt infi-

vt infinitum & immensum bonum
ei non satis sit? Nihil ergo extra te
queram aut desiderem, sed tu mihi
fis instar omnium, & supra omnia,
Deus cordis mei, & pars mea Deus
in æternum.

CONSIDERATIO IX.

*De Simplicitate, & Puritate
Dei.*

Simplex dicitur; 1. quia est
expers omnis compositionis,
tam accidentariæ, quam es-
sentialis: non enim est con-
cretus ex corpore & anima, ex ma-
teria & forma, sicut animalia &
plantæ: neque ex partibus integran-
tibus; sicut omnia corporalia, siue
substantiæ sint, siue accidentia:
neque in eo est cõpositio subiecti,
& formæ accidentalis; sicut in om-
nibus substantijs creatis, etiam An-
gelis qui tamen inter omnes res

C S creatas